

## Tavaszi 7. fejezet

Ariana, csütörtök 08 december 2022 - 23:09:29

### 7.

Árminnak zsongott a feje, mint aki órát ment a körhintán. Álmában sem jutott eszébe, amikor Davidhoz ment, hogy ez lesz a vége. Most kezdte igazán kapiskálni, mennyi elfojtást rejtegetett el Qle, és mi ért köldte el végül úgy, ahogy. Az ért sebezte meg olyan mélyen, nehogy Q maga gyengüljön el, Ármin legalábbis képtelen volt elhessegetni ezt a gondolatot. Ott zümmögött körülötte, mint egy bosszantó légy, azzal karöltve, hogy ez a szerelem sosem volt egyoldalú, ahogy Q rosszabb napjain hitte. Csak harcolnia kellett volna érte, nem feladni.

Geri?

Zsuzsa átható pillantása égette, attól félt, belélt. Néhány hosszú másodpercig eljátszott az ötlettel, hogy inkább gyorsan lelép, mert a nagynénje biztosan rákérdezik majd az anyjánál, ha így folytatja. Magára erőltetett egy mosolyt, de Zsuzsa gyanakvó maradt.

A szobájában. Tudok segíteni?

Ármin megrázta a fejét, és felszaladt a lépcsőn. Frusztrálta, hogy egyre több gondot gyűjt be, mert képtelen úgy viselkedni, mintha mi sem történt volna. Sosem tudott tettetni, igazából értette, az anyja mi ért jött rá magától.

Gyors kopogás után benyitott. Az unokatestvére az ágyán ült, ülén a laptopjával, de a jöttére azonnal kihúzta a fülhallgatóját.

Jó, na MOST mi történt? érdeklődött, alaposan megnyomva a most szócskát, érzékeltetve, mennyire gyorsan romlanak

Ármin körül a dolgok. Mintha felült volna egy lejtőn száguldókocsira, amiben a fék nemhogy nem működött, kisserelték. Ehhez tudta hasonlítani az érzést.

Hosszú lesz kezdett bele Ármin. Elmesélte a beszélgetést az anyjával, aztán az eleinte butának tűnt Q ötletet, hogy Davidnak önti ki a szívét. Persze Gerire is gondolt, de Davidot vágyta látni. Akkor nem volt hajlandó bevallani magának, ez mennyire sokatmondó, utólag azonban megtette.

Szóval ma másodjára jártál nála összegezte Geri, és jelezte, hogy folytathatná. Ármin megtette, a szavak azonban sokkal nehezebben törtek utat, mint amikor az elözmetteket ecsetelte. Aztán

hirtelen elhallgatott, de nem az ért, mert elfogyott a mondanivalója. Gerire nézett, a fiú pedig ráérezett, mi baja.

Nem bírtál magaddal?

Ármin elkapta a tekintetét. A szőnyeget bámulta, a kopást a közepén, az íróasztal előtt, ahogy a széke ide-oda csúszkált mindig Geri alatt, és kietette az anyagot. P is ugyan így ingázott az anyja iránti szeretet és a Dávid iránt érzett, haldoklónak hitt szerelem között.

Ármin? Geri nem tudtásürgét Qnek, egyfajta gondoskodótürelemmel emlékeztette rá, hogy Q akarta elmondani. Nyelt egyet, de gombócot érzett a torkában. Lefeküdtetek?

Ármin megrázta a fejét, benedvesítette az ajkát.

Csokolóztunk vallotta be végtelenül halkán, mivel Qtt nevetni kezdett. Anya szemébe sem bírnék nézni. Maradhatok? Geri felsóhajtott.

Holnap sulisuli. Legkésőbb reggel úgyis haza kell ugranod a cuccaidért. Jobb lesz akkor? kérdezett vissza. Ármin vállat vont, és hátrahagyta a Q-t az ágyon, lehunyta a szemét. Az emlékek egyből utat törtek, újra érezni vélte a férfi kétségbeesett szenvedélyét, az érintést és a bűnt. Annyira vágyott rá, utólag nem értette, hogyan állíthatta le.

A kurva életbe suttogta, mire Geri fütttyentett egyet.

Hónapok óta nem hallottalak káromkodni. Ez a pasas a legrosszabbat hozza ki belőled. A szakításkor jött csak el Q belőled a kocsis mondta, mire Ármint türelmetlenül felmordult.

Nem szakítottunk, hiszen egy ütt sem jártunk.

Na, ebbe a vitába még egyszer nem megyek bele emelte fel a kezét Geri, és felkelt. Ettől már ma? Ahogy ismerlek, nem.

Ármin nem válaszolt. Egy falat sem ment volna le a torkán, pedig éhes volt, a gyomra hangosan megkordult. Ha viszont lemegy vacsorázni, Zsuzsa úgyis megpróbálja kihúzni belőle, mi baja. Inkább az anyját választotta, elvégre előbb tőle kell esnie azon a beszélgetésen.

Hazamegyek. Kívánszerencsét!

Geri azonban eléltépett, megállásra késztetve.

Bevallod neki a máit? Ármin sebesen megrázta a fejét. Geri megnyugodva tért ki az újaból. Megy a druk, tesó. Aztán írd, hogy mi volt, hacsak nem akarsz tényleg itt aludni.

Ármin villámgyorsan hagyta el a házat, nehogy Zsuzsába fusson. A hazaút viszont kínos szenvedés volt, végig meg akart futamodni, az is eszébe jutott, hogy visszamegy Dávidhoz, és megkéri, hogy nála aludhasson. Azonnal elvetette az ötletet, mert még ha a férfi bele is

menne, Ármin lehetetlennek tartotta, hogy kibírná vele egy légtérben, főleg a mai után. A csók után, amivel elárulták az anyját.

Megállt a bejárati ajtó előtt, és néhány mély lélegzettel próbálta megnyugtatni magát, nem sok sikerrel. Végül lenyomta a kilincset, és belépett. A ház csendje köré feszült, meglepte, az örökre nézve jött csak rá az ököre. Az anyja lefogja szidni, ezt biztosra vette, bár ha a kérésre hazaérkezésre tudja terelni a témát, már nyert ügye lenne &

Hazataláltál? Csilla olyan hirtelen tört fel, hogy Ármin ugrott egyet. Rossz a lelkiismereted?

Bár az anyja gyakran használta ezt a szófordulatot, Ármin ijedten kapta el a tekintetét. Csilla erre felsóhajtott.

Gyere, beszéljünk egy kicsit!

Ármin lassan lépkedett a nappal után. Vágyakozva lesett a lépcső felé, de a menekülő ésszel mármár próbálkozott, és csak az időt húzta vele ahelyett, hogy töltesse volna a dolgot. Engedelmesen leült az anyja mellé a kanapéra, de a kezét bámulta az ölében némi ideig, míg Csilla meg nem törte a csendet.

Szóval jól sejtettem, hogy meleg vagy, ugye?

Ármin lassan, kimértén bólintott. A hangjában nem bízott, különben is attól tartott, ha megszólal, a szavak követei, az irányítása nélkül bukna át rajta, ezt pedig nem kockáztatta.

Elmondta volna, ha nem kérdezek rá?

Ármin vállat vont. Így, nonverbális jeleket adva könnyebb volt, de megemberelte magát, és válaszolt.

Előbb-utóbb igen.

Féltél a reakciótól? Újabb vállrándítás, mintha zsinórban rángatnák. Úgy ismersz, hogy kellett?

Nem.

Akkor?

Ármin utálta, hogy nem elég az igen vagy a nem. Az összefüggő mondatoknál nagyobb a hibarány, és ő mostanában túl sok mindent elrontott. Újra az ajtó felé fordult, azon gondolkodva, mit mondhatna, hogy minél hamarabb szabaduljon. Pedig korábban várta ezt a lehetőséget, ezerszer szímba vette, késztült rá &

Kényelmetlen, hogy felhoztam?

Ármin azonnal bólintott, majd megrázta a fejét. Végül sóhajtván, épphogy az anyjára nézett.

Az volt kínos, ahogy felhoztad.

A fiú legszívesebben homlokra csapta volna magát, amiért ebbe az irányba terelte magát. Tudta, hogy az anyja rá fog harapni, és nem tényleg.

Az ért, mert igaz?

Ármin t ürelmetlen ül a haj ába t úrt. Csilla azonban elnevette mag át, amivel siker ült megd öbbentenie. A fi ú nem értette, m égis mi lehet ebben annyira vicces.

Jaj, te! Ez ért nem haragszom. Ezek szerint egyezik az ízl és ünk. Ármin a kez ébe temette az arc át, de meg állta, hogy frusztr áltan bele üv öltö ön. Azonnal szabadulni akart.

Anyá, ez hal ál ciki, sz óval szerintem folytassuk m áskor motyogta, rem énykedve abban, hogy az anyja meghallja a sz áj át takar ó ujjak árny ék ában elsuttogott szavakat.

J ól van egyezett bele Csilla, de amint Ármin felpattant, hozz átetete.

Az ért ha van valakid, mutasd majd be!

Ármint az anyj ára n ézett. A vid ám, barna szemekbe, a mosolyt ól ragyog ó arcra. Azt án h átat ford ított, és v álasz n élk ül felment a szob áj ába. Az árul ás savk ént marta, h ányingere lett t Qle, megrend ültén roskadt az ágy ára. A telefonj án k ét ember üzenet ét fedezte fel. Gerinek azonnal vissza írt, elmes élte, ami t ört ént. D ávid sorait azonban csak b ámulta, és legsz ívesebben falhoz v ágta volna a mobilt.

*Ármin belekortyolt a s örbe, és az Qt k ör ülvev Q embereket b ámulta. A t ömeg foly ékony masszák ént l üktetett a tombol ó zen ében, a f ények elmos ódott árj ában. Felszabadult, nevet Q arcokat l átott maga el Qtt, egy-egy cs ábos pillant ást, ami n éha az Q ir ány ába is vet Qd ött. Legut óbb zavarba j ött t Ql ük, most azonban m ár nem volt annyira új az élm ény, így nem gyakorolt r á akkora hat ást.*

*El ég sok áig nyaggatta D ávidot, hogy hozza el mag ával. A f érfi egyed ül akart j önni, kifejezetten k öz ölte vele, hogy ez a nap nem az öv é, sz órakozni fog, Ármin azonban sz épen lassan el érte, hogy beadja a derek át, akkor épp minden értelemben. M ár b ánta, mert r áj ött, milyen rossz érz és lesz v égign ézni, amint a f érfi valaki m ást visz majd haza mag ával.*

*Újabbat kortyolt a s örb Ql. D ávid megjelent mellette, az öv ének koccintotta a saj át üveg ét, és csatlakozott a t áncol ók b ámul ás ához. Ármin arra gondolt, jobb lenne, ha miel Qbb hazamenne. Azt mondta ugyan a f érfinak, hogy tal án Q is felszed valakit, de az óta bel átta, hogy ennek semmi es élye. Am íg D ávid mellette van, biztos, hogy észre sem venne senki m ást, de amint a f érfi mag ára fogja hagyni, a depresszi ó úgyis megtal álja, és nem volt az a t ípus, aki vigasztal ás ért futna valaki karj ába. Patthelyzetben érezte mag át.*

D ávid megfogta a kezét. Ez meglepte a fiút, egy pillanatra leélekezni is elfelejtett. A lányai maguktól mozdultak meg, ment a férfi után, és megborzongott, amikor a lányt erre érve D ávid a lányához hajolt.

Egy kicsit táncolj velem!

Ármin megtette. Engedte, hogy D ávid a derekára fogjon, hogy közele simuljon hozzá, majd megvesszett érte, hogy többet érezzen belőle. Akár itt is, vagy akár a mosdóban &

Pontosan tudta, mennyire közele esett, és minden energiáját arra fordította, hogy ez ne látszódjon rajta. Amikor valaki csatlakozott hozzájuk, legszívesebben elrabolta volna D ávidot a srácközeléből, féléve amikorra őtt, hogy a férfinak tetszik.

Egy darabig hármásban táncoltak, majd Ármin meglepetésére az ismeretlen hozzá fordult, és a lányába üvöltött, hogy a zenét le meghallja, amit mond.

A pasid?

Ármin kelleetlenül megrázta a fejét. Nagyon szívesen hazudta volna, hogy de, az övé, D ávid haragját azonban nem kockáztatta. A srác elmosolyodott.

Nekem a hármas is jó.

Ármin megdermedt. Hirtelen reagálni sem bírta az ötlettől, az ismeretlen pedig jót nevetett rajta, és ez úttal D ávidhoz hajolt oda. Ármin nyelt egyet. Sejtette, hogy ugyanazt mondhatja neki is, mert D ávid ránézett, a pillantása intenzív volt, Ármin szinte fuldoklott a vágytól, ami felé irányult.

Eszébe jutott, hogy talán sosem kap még egyszer ilyen ajánlatot. Néhány másodpercre elcsábult, a képzelete képeket pergetett elé, kényes élvezeteket ígért. Megrázta magát, és D ávid felé intett, jelezve, hogy elhagyja a helyszínt.

A mosdóba ment, kezét mosott, locsolt egy kis vizet az arcára. A tükörbe bámult, a nevet és kitörni készült belőle, keserűséggel felszerezve, a tükörben azonban D ávidot pillantotta meg. A férfi mögötte lépett, a nyakába csókolt, Ármin kellemesen megborzongott tőle.

Minden rendben?

Ármin aggodalmát fedezte fel D ávid hangjában.

Persze.

Nem tetszett az ajánlat?

Ármin elkapta a pillantását, és épphogy megrázta a fejét. Úgy érezte, magyarázkodnia kell.

Nem hinném, hogy nekem való. Menj csak, kicsit maradok még. Még egy mosolyt is magára erőltetett, mielőtt újra a férfi szemébe nézett az üvegen át. D ávid arca kifejezésételen volt, már-már

*üres. Azt án megp örd ítette, és mire Ármin felocs údhatott volna, a  
f érfi a sz áj ára mart, éhesen és durv án.*

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)